

Arrest

nr. 346 021 van 30 april 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HAUWEN
Rue de Chaudfontaine 11
4020 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2025 tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 januari 2026.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat C. HAUWEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. De verzoekende partij, die verklaart afkomstig te zijn van Gaza, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 17 juni 2025 genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 11 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend. Ze werd er erkend als vluchteling op 22 februari 2024. Haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 21 februari 2027. Haar Griekse reisdocumenten zijn geldig tot en met 4 april 2029 (Zie “Cedoca,

aanvraag derde landen” in het administratief dossier). Dit wordt niet betwist door de verzoekende partij (NPO, p.7).

2. *Arstikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.*

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. *Beide partijen werden op grond van artikel 39/62 van de vreemdelingwet gevraagd door de Raad om actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Beide partijen hebben naar aanleiding van deze beschikking actuele rapporten omtrent de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland neergelegd.*

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) barrières vormen die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven. Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, is er een evolutie naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Rekening houdend met het geheel van landeninformatie die door beide partijen worden bijgebracht, besluit de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precare situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers om internationale bescherming, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetwijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt de verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

4. De verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, haar reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt de verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek.

5. De verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. De verzoekende partij brengt op de DVZ naar voor dat ze last heeft van aambeien en stelt dat haar been soms gevoelig is (bijkomende vragen m-status Griekenland). Ze stelt ook een onderzoek te hebben gehad aan haar ogen in Griekenland (bijkomende vragen m-status Griekenland). Tijdens het persoonlijk onderhoud brengt ze naar voor dat als ze wandelt haar been begint te beven. Ze heeft ook pijn aan haar maag en ze kan niet goed eten (NPO, p.2.). Ze heeft ook last van aambeien en heeft veel pijn als ze naar het toilet gaat (NPO, p.3) Uit de verschillende documenten die de verzoekende partij toevoegt aan het administratief dossier kan echter niet blijken dat ze te kampen heeft met deze problemen, laat staan dat ze omwille van deze problemen niet in staat is om zelfstandig in haar levensonderhoud te voorzien bij een terugkeer naar Griekenland waardoor ze bij een terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Uit deze documenten kan immers enkel blijken dat ze werd opgenomen in een ziekenhuis in België. Er werd vastgesteld dat ze te kampen had met een algemene malaise maar er werd geconcludeerd dat ze geruststellende resultaten vertoonde. Er konden geen ziektes of medische aandoeningen worden afgeleid. Verder brengt ze verschillende foto's bij van medicijnen en een röntgenfoto van haar arm. Ze brengt echter geen elementen bij dat aantoont waarom ze deze medicijnen neemt of welke medische aandoening ze heeft aan haar arm. Haar medische problemen kunnen dan ook niet beschouwd worden als een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak.

Verder brengt de verzoekende partij naar voor dat ze psychologisch kwetsbaar is omwille van de huidige situatie in haar regio van herkomst. In het verzoekschrift brengt ze naar voor dat ze psychologische begeleiding volgt. Ze stelt ook onderworpen te zijn aan psychisch leed daar haar gezin in Gaza in gevaarlijke en moeilijke omstandigheden dient te overleven. Uit de door verzoekende partij neergelegde documenten kan evenwel onvoldoende concreet blijken dat zij lijdt aan een psychologische kwetsbaarheid, die haar zou verhinderen zich staande te houden in Griekenland. Zo kan uit de door haar bijgevoegde documenten enkel

blijken dat ze sinds 19 juni 2025 psychologische opgevolgd wordt. Er kan echter niet uit blijken wat de inhoud is van deze opvolging of met welke concrete psychologische problemen de verzoekende partij te kampen heeft. Er kan dan ook niet worden afgeleid dat ze omwille van deze psychologische problemen niet in staat is om in haar levensonderhoud te voorzien waardoor ze bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van materiële deprivatie zal terechtkomen.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van de verzoekende partij worden vastgesteld die het haar dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig haar rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat zij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt de verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

6. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 11 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend. Ze werd er erkend als vluchteling op 22 februari 2024. Haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 21 februari 2027. Haar Griekse reisdocumenten zijn geldig tot en met 4 april 2029 (Zie "Cedoca, aanvraag derde landen" in het administratief dossier). Uit haar verklaringen blijkt dat ze nog in het bezit is van haar Griekse verblijfsdocumenten (verklaring dvz, vraag 33). Ze bevestigt dit tijdens haar persoonlijk onderhoud waar ze verklaart dat haar Griekse documenten zich in Luik bevinden (NPO, p.6).

De verzoekende partij verklaart dat ze in Griekenland over een AFM en AMKA beschikte in Griekenland (bijkomende vragen m-status Griekenland en NPO, p.8). De verzoekende partij stelt in het verzoekschrift dat ze niet over een actieve AMKA beschikt en dat ze er niet in zal slagen dit te activeren. Ze zal dus volgens haar geen toegang hebben tot medische zorgen in Griekenland. Dit betoog kan echter niet worden gevolgd. In de eerste plaats blijkt uit de objectieve landeninformatie dat ze in het geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting de activering van haar AMKA, wanneer ze daartoe de nodige stappen zet, ze niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, op voorwaarde dat ze naar een openbaar ziekenhuis of medische centrum gaat: "If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription" ("UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare" beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; "Verslag feitenonderzoek" van september 2024, p. 49, 50-51)." Verder wijst de Raad erop dat uit de gevoegde informatie van de commissaris-generaal blijkt het niet vereist is een actieve AMKA te hebben, teneinde toegang te hebben tot de arbeidsmarkt. Verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij niet kan voldoen aan de voorwaarden – d.i. een bewijs van verblijf en een bewijs van tewerkstelling – om haar AMKA te activeren. De verzoekende partij brengt dan ook geen elementen bij waaruit dat ze geen toegang zou hebben tot medische zorgen in Griekenland of dat ze niet in staat zou zijn om haar AMKA in Griekenland te activeren.

Het komt aan de begunstigde van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van de verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit de verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. De verzoekende partij had geen enkele intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij slechts een korte tijd als begunstigde van internationale bescherming met de vereiste verblijfsdocumenten in Griekenland heeft verbleven. Ze verklaart dat ze haar Griekse verblijfsvergunning heeft gekregen in februari 2024 (bijkomende vragen m-status Griekenland) en ze heeft Griekenland verlaten op 10 september 2024 (verklaring dvz, vraag 33). Dit wil zeggen dat ze slechts iets meer dan 7 maanden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland heeft verbleven. Uit een verblijf van een dergelijke korte periode kan de verzoekende partij onmogelijk haar conclusies trekken omtrent de mogelijkheden tot huisvesting, tewerkstelling, toegang tot taallessen en toegang tot de gezondheidszorg. Wat betreft haar huisvesting, blijkt uit haar verklaringen dat ze steeds toegang tot huisvesting in Griekenland. Zo was ze in staat om huisvesting te vinden in een gedeelde accommodatie in Kreta (NPO, p.8). In haar verzoekschrift brengt ze naar voor dat ze in openlucht heeft geslapen nadat ze uit het opvangcentrum werd gezet. Ze brengt echter niet naar voor hoe lang ze dakloos is geweest en in welke mate ze toen de van haar te verwachten inspanningen heeft geleverd om huisvesting te vinden. Uit haar verklaringen kan niet blijken dat ze een beroep heeft gedaan op de Griekse overheid om betere huisvesting te bekomen, noch kan blijken dat ze enige organisatie gecontacteerd heeft om huisvesting te vinden in Griekenland (NPO, p.11). Wat betreft haar zoektocht naar werk blijkt dat ze wel degelijk in staat was om tewerkstelling te vinden in Griekenland. Ze verklaart gewerkt te hebben in een groentebedrijf en

visserijfabriek (NPO, p.9). Ze stelt dit werk te hebben gevonden door dat ze mensen kende die daar werkte (NPO, p.9). De verzoekende partij brengt naar voor dat dit illegaal werk was (NPO, p.9). Uit haar verklaringen blijkt echter niet dat ze enige moeite heeft gedaan om legaal werk te vinden in Griekenland. Ze is immers niet naar een interimbureau gegaan om werk te zoeken omdat deze er volgens haar niet zijn, noch blijkt uit haar verklaringen dat ze een beroep heeft gedaan op de Griekse overheid om legaal werk te krijgen. Het is echter de verantwoordelijkheid van de verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming om de rechten verbonden aan haar status af te dwingen bij de overheid die haar deze status hebben gegeven. Uit haar verklaringen kan enkel blijken dat ze dit volledig heeft nagelaten. De verzoekende partij heeft ook geen inspanningen geleverd om de Griekse taal te leren om zo haar integratie in Griekenland versnellen of haar positie op de arbeidsmarkt te verbeteren (NPO, p.10). De loutere verklaring dat ze diende te werken en daardoor de taal niet kon leren, kan niet worden beschouwd als een vergoelijking over dit gebrek aan inspanningen. Uit haar verklaringen blijkt verder dat ze wel degelijk toegang had tot medische zorgen in Griekenland. Zo heeft ze wel degelijk verzorging gekregen in Griekenland toen ze een afspraak had gemaakt (NPO, p.10). Ze kreeg na haar onderzoek een voorschrift voor medicijnen te gaan kopen en is deze medicijnen ook gaan afhalen (NPO, p.10). Tenslotte dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij over de nodige zelfredzaamheid beschikt om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Zo was ze in staat om een Grieks telefoonnummer, een AFM, een AMKA en een bankrekening aan te vragen (NPO, p.9).

Zij maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoonde. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Het gegeven dat de verzoekende partij bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, volstaat niet om te besluiten dat zij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten haar wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat de verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.

Waar de verzoekende partij stelt dat ze het slachtoffer is geworden van racisme en oplichting omdat ze door haar werkgever niet naar het ziekenhuis werd gebracht en toen ze gewond was geraakt op het werk en haar werkgever haar niet wou betalen, dient ze er op gewezen dat deze elementen niet kunnen worden beschouwd als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij stelt ook dat ze niet naar de politie in Griekenland is gegaan omdat ze vreesde dat haar werkgever haar zou doden als ze dit zou doen (NPO, p.9). Daar de verzoekende partij geen beroep heeft gedaan op de Griekse autoriteiten om bescherming te bekomen, kan ze geen elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat de bescherming van de Griekse autoriteiten niet langer doeltreffend of actueel zou zijn. Haar verwijzing naar algemene landeninformatie met betrekking tot de administratieve moeilijkheden bij het indienen van een klacht in Griekenland, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat ze zelfs geen moeite heeft gedaan om bescherming in Griekenland te bekomen.

Waar de verzoekende partij naar voor brengt dat ze geen sociale bijstand in Griekenland heeft gekregen, ondanks het feit dat ze wel degelijk over een verblijfsvergunning beschikte, kan ze evenmin worden gevolgd. Ze brengt immers geen elementen bij waaruit kan blijken dat ze enige inspanningen heeft geleverd om deze sociale bijstand in Griekenland te verkrijgen. Deze inspanningen kunnen niet blijken uit de notities van het persoonlijk onderhoud noch uit de elementen van haar verzoekschrift.

De verzoekende partij stelt in het verzoekschrift dat ze psychologische uitgeput is en waardoor haar niet kan worden verweten dat ze geen concrete informatie heeft naar voor gebracht over de moeilijke levensomstandigheden in Griekenland. Ze meent ook dat het persoonlijk onderhoud maar twee uur duurde en er slechts weinig vragen zijn gesteld over haar levensomstandigheden in Griekenland. Hierboven werd reeds gesteld dat ze niet aannemelijk maakt over een psychologische kwetsbaarheid te beschikken. Ze kan er dan ook niet naar verwijzen als rechtvaardiging voor het niet geven van concrete informatie over haar

levensomstandigheden in Griekenland. Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat ze wel degelijk concrete informatie heeft kunnen geven over haar levensomstandigheden in Griekenland en concreet heeft geantwoord op de vragen van de commissaris-generaal. Ze brengt in haar verzoekschrift geen concrete elementen naar voor die hierop zouden kunnen wijzen. Het is verder ook niet omdat het persoonlijk onderhoud nog geen twee uur heeft geduurd, dat de verzoekende partij in die tijd niet de mogelijkheid heeft gehad om de nodige elementen met betrekking tot haar verzoek om internationale bescherming en dus haar levensomstandigheden in Griekenland naar voor te brengen.

Aangezien de verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan de verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoekende partij is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is haar verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza niet dienstig.

De verzoekende partij maakt op algemene wijze gewag van discriminatie en racisme, echter hieruit kan evenmin blijken dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

7. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland. Er lijken geen feiten of elementen aangetoond te worden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op zijn specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek lijkt dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 12 maart 2026 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.

VzP wijst op de stukken die een psychologische problematiek ondersteunen en stelt dat de nood aan psychologische opvolging haar parten zal spelen in geval van terugkeer. Er zijn aanbevelingen om niet terug te keren naar Griekenland. VzP benadrukt dat er in de beschikking geen rekening werd gehouden met de recente arresten van de Raad. VzP heeft nog een vrouw en kind in Gaza en is er vertrokken door problemen. VzP volhardt dat ze geprobeerd heeft zich staande te houden in Griekenland. VzP huurde er, had een telefoon en bankrekening maar kreeg problemen omdat hij niet werd uitbetaald door zijn werkgever. VzP beweert in Griekenland geen medische hulp te hebben gekregen en geen mogelijkheid te hebben gehad om de Griekse taal te leren. De ernst wordt voor VzP onderstreept door de extra medische klachten die zij later heeft gekregen en de psychische medicatie die zij nog steeds moet nemen. VzP ziet in het feit dat zij in België wel taallessen volgt en werk heeft gevonden een teken dat het probleem bij Griekenland ligt. Ten slotte stelt er zich, volgens VzP, een bijkomende problematiek aangezien haar ADET vervalt binnen het jaar en zij dus geen toegang meer zal hebben tot hulpprogramma's. VzP wijst er ook op dat de lange duur van de procedure ook de gezinshereniging van verzoekers vrouw en kind in Gaza belemmeren.”

4.1. De verzoekende partij legt op 6 maart 2026 een aanvullende nota neer. In deze aanvullende nota gaat zij uitgebreid in op het actuele karakter van de gebruikte landeninformatie en de psychologische toestand van de verzoekende partij. Haar aanvullende nota bevat rapporten met betrekking tot de algemene situatie in Griekenland, een brief van Griekse ngo's, een brief gestuurd door meester Lahaye, een brief van de Europese Commissie en een attest van een psychotherapeut.

5. De verzoekende partij brengt met voormeld betoog ter terechtzitting en de bij de aanvullende nota aangevoerde elementen geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 27 januari 2026.

5.1. De verzoekende partij gaat in haar aanvullende nota uitgebreid in op de problematiek van het hebben van een actieve AMKA in Griekenland. Ze wijst onder andere op de ernstige juridische en administratieve obstakels die begunstigden van internationale bescherming in Griekenland moeten overwinnen bij het verkrijgen van hun AMKA en het activeren van een AMKA. Ze wijst ook op bepaalde landeninformatie waarin kan worden gelezen dat een actieve AMKA nodig is om toegang te hebben tot de arbeidsmarkt maar dat om een AMKA te activeren een arbeidsovereenkomst van toepassing is. Hieruit blijkt volgens de verzoekende partij een cirkelredenering die het voor begunstigden van internationale bescherming onmogelijk maakt om een actieve AMKA en dus geen toegang tot gezondheidszorg te bekomen maar ook geen toegang tot de arbeidsmarkt te verkrijgen. Het is dus dienstig om de problematiek omtrent het verkrijgen en activeren van een AMKA en bijhorende toegang tot de arbeidsmarkt en gezondheidszorg verder te verduidelijken.

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor, onder meer, de toegang tot sociale voorzieningen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Samen met de afgifte van de verblijfsvergunning is de Griekse asieldienst verplicht om statushouders te informeren dat zij voortaan in aanmerking komen voor een AMKA en dat zij binnen één maand de wettelijk vereiste stappen moeten ondernemen om dit nummer aan te vragen (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236). Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang voor statushouders tot het gezondheidszorgsysteem.

Sinds de AMKA-verordening van 23 december 2023 is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van *“een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt”*. De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP (dienstencentrum voor burgers) of e-EFKA (nationaal fonds voor sociale zekerheid). Sinds 22 december 2024 vallen de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven. Om de daarbij horende rechten van o.m. gezondheidszorg en sociale voorzieningen te genieten, moet dit AMKA-nummer vervolgens worden geactiveerd. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse burgers. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden voorgelegd. Wettelijk verblijf wordt in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat artikel 6 (5) uitdrukkelijk stipuleert dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 23). Een bewijs van (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland kan bestaan uit onder meer één van de volgende documenten: een fiscaal woonplaatsattest, eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van gratis concessie of inwoning, verblijfsbewijs in het kader van bepaalde huisvestingsprogramma's, certificaat van verblijf in een studentenaccommodatie,.... Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een bewijs van werk voorleggen, zoals een certificaat van aanwerving van een werkgever (in het *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* van september 2024 worden ook de termen *“intentieverklaring van een werkgever”* en *“werkgeversverklaring”* gebruikt), een arbeidsovereenkomst die is *geüpload* in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI), een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen of een bewijs van studie.

Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden.

De eis dat alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI *geüpload* arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van de AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet legaal werken of vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie van Migratie en Asiel heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een 'geldige' verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA.

Daarnaast volgt uit artikel 7, lid 1, c) van de AMKA-verordening dat de AMKA eveneens wordt gedeactiveerd wanneer er niet langer sprake is van een actueel verblijf in Griekenland. Een AMKA wordt volgens artikel 8 van de AMKA-verordening gereactiveerd als aan de voorwaarden van artikelen 5 en 6 van de verordening is voldaan (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22; *Country Report: Greece. Update 2024*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-267).

Het is echter niet omdat een begunstigde van internationale bescherming niet over een AMKA beschikt en niet in staat is om deze te bekomen en te activeren bij een terugkeer naar Griekenland, dat ze geen toegang zal hebben tot medische zorgen. Uit de objectieve landeninformatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat een begunstigde van internationale bescherming in het geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen of activeren van een AMKA, wanneer ze daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, op voorwaarde dat ze naar een openbaar ziekenhuis of medische centrum gaat: *“If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your*

medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription" ("UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare" beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; "Verslag feitenonderzoek" van september 2024, p. 49, 50-51.)" Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, wordt aangeraden daarvoor een beroep te doen op een NGO. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (Refugee.info Greece, "Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)" beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, waaronder medische en psychologische hulp, psychosociale ondersteuning en begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 49-51, 67; "Communication on the status of migration management in mainland Greece", Europese Commissie, 4 april 2025, p. 4, 7-8, 12). De informatie opgenomen in het schrijven van de RSA van 16 januari 2026 doet hieraan geen afbreuk.

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldig AFM-nummer en een geldig AMKA-nummer (*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p.38). Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt gesteld dat tevens een actieve AMKA nodig is. Om deze reden betoogt RSA/PRO ASYL dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving en de zoektocht naar werk in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 24 en 34). Geen enkele andere bron bevestigt evenwel dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. In het AIDA-rapport van september 2025 wordt hierover geen melding gemaakt (AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 261-262). Gelet op het geheel van de bronnen die voorliggen kan in de huidige stand van zaken worden besloten dat een actieve AMKA geen voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een AMKA-nummer volstaat. Verzoekende partij brengt met haar aanvullende nota geen elementen aan die nopen tot een andere beoordeling.

Met betrekking tot de verzoekende partij, in haar aanvullende nota uiteengezette kritiek in verband met de AMA (*National Insurance Number*), namelijk dat de registratie bij een zgn. e-EFKA nodig is om een AMA te verkrijgen wordt nog opgemerkt wat volgt. Een AMA is een sociaal verzekeringsnummer voor werk/sociale afdrachten. Uit de landeninformatie blijkt dat wanneer een statushouder voor het eerst gaat werken, ook een AMA vereist is. De statushouder ontvangt die na registratie bij het register van *Insured Persons of the National Social Security Fund* (ΕΦΚΑ / EFKA). Een afspraak bij een EFKA-afdeling kan telefonisch of per mail gemaakt worden. De volgende documenten zijn nodig bij de aanvraag voor een AMA: een verblijfsvergunning, een werkgeversverklaring (formulier E3), dit is een certificaat van aanwerving van een werkgever (intentieverklaring van een werkgever), een AFM, een AMKA, een adresbewijs en een bankrekeningnummer. Eens een AMA nummer is verkregen, kan de werkgeversverklaring worden gefinaliseerd in een arbeidscontact en worden geüpload in Ergani om de AMKA te activeren (zie *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 38). Uit niets blijkt dat voor de AMA zelf een actieve AMKA nodig is.

5.2. Verzoekende partij gaat in haar aanvullende nota nog in op algemene landeninformatie met betrekking tot de situatie in Griekenland, doch de Raad moet opmerken dat verzoekende partij hiermee geen informatie aanreikt die toelaat te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en de verdere individuele beoordeling, die *in casu* werd toegepast, niet meer nodig is. Dit blijkt evenmin uit de arresten van de Verenigde Kamers, waarnaar verzoekende partij verwijst. De rapporten kunnen dan ook geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen gronden. In de mate dat verzoekende partij kritiek op de nota van het CGVS van 17 november 2025 zou uitoefenen, stelt de Raad vast dat deze nota van 17 november 2025 foutieve informatie bevat, zodat deze uit de debatten wordt geweerd. Bijgevolg is de kritiek van verzoekende partij hierop niet langer dienstig. Wat betreft de geuite kritiek op het gebruik van de COI Focus GRECE "*Aide aux migrants*" van juli 2025, dient de Raad vast te stellen dat de in de beschikking gedane analyse voldoende steun vindt in de overige gehanteerde rapporten.

5.3. In de beschikking van 27 januari 2026 wordt uitgebreid ingegaan op de persoonlijke situatie van de verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en worden de door haar aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat ze niet aantoonbaar dat ze persoonlijk haar rechten en voordelen als statushouder in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van materiële deprivatie dreigt. Deze beoordeling is gebaseerd op de volgende vaststellingen: (i) de verblijfsvergunning van de verzoekende partij is geldig tot en met 21 februari 2027; (ii) haar Griekse reisdocumenten zijn geldig tot en met 4 april 2029; (iii) ze heeft geen bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak; (iv) ze beschikte in Griekenland over een AFM en AMKA; (v) ze heeft slechts iets meer dan 7 maanden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland verbleven; (vi) ze had steeds toegang tot huisvesting in Griekenland; (vii) ze was wel degelijk in staat om tewerkstelling te vinden in Griekenland; (viii) ze heeft geen enkele moeite gedaan om legaal werk te vinden in Griekenland; (ix) ze heeft geen inspanningen gedaan om de Griekse taal te leren om zo haar integratie in de Griekse samenleving te versnellen of haar kansen op de arbeidsmarkt te vergroten; (x) de verzoekende partij had toegang tot medische zorgen in Griekenland en (xi) er werd vastgesteld dat ze over de nodige zelfredzaamheid beschikt om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen.

5.4. De verzoekende partij voegt bij haar aanvullende nota psychologisch attesten. In deze stukken kan worden gelezen dat de verzoekende partij te kampen heeft met de volgende symptomen: flashbacks, nachtmerries, herbelevingen, slapeloosheid, piekeren, irritatie, stemmingswisselingen, droefheid, woede, schuldgevoel, een sociale terugtrekking en isolement. Er werd door de behandelend psycholoog een overzicht gegeven van de familiale en sociale ontwikkeling van verzoekende partij, evenals haar migratieparcours. Er wordt vastgesteld dat haar symptomen overeenkomen met een post-traumatische stressstoornis met bijhorende depressieve symptomen. Er wordt ook vastgesteld dat ze geen suïcidegedachten heeft. In dit document kan echter niet *in concreto* worden gelezen wat de precieze omvang en ernst van de psychologische problemen van de verzoekende partij is, noch wat de concrete invloed van deze problemen op haar dagdagelijks functioneren is. Er kan dus niet uit blijken dat de verzoekende partij omwille van deze problemen niet in staat is om zelfstandig in haar levensonderhoud te voorzien waardoor ze bij een terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Evenmin leest de Raad in de voorliggende stukken een aanbeveling om niet terug te keren naar Griekenland. De Raad wijst er in deze ook op dat verzoekende partij ter terechtzitting verklaart alhier te werken, zodat haar psychologische problematiek haar alleszins niet verhindert om een tewerkstelling uit te oefenen. De verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk over een bijzondere kwetsbaarheid te beschikken in de zin van de relevante Europese rechtspraak. Ze kan geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen grond.

5.5. Door tijdens haar vraag tot horen te herhalen dat ze zich staande heeft proberen houden en te stellen dat ze er huurden, evenals een telefoon en bankrekening had, kan ze geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen waaruit blijkt dat ze geen inspanningen heeft geleverd om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Ze kan verder ook niet worden gevolgd waar ze stelt dat ze geen toegang had tot medische verzorging en geen mogelijkheid had om de taal te leren. Er werd in de beschikking immers vastgesteld dat ze geen inspanningen heeft geleverd om de Griekse taal te leren en dat ze wel degelijk toegang had tot medische zorgen in Griekenland. In de beschikking wordt uitgebreid ingegaan op deze elementen. Het volstaat in deze dan ook om naar de beschikking te verwijzen, waaraan met dit betoog geen afbreuk wordt gedaan.

Waar ze wijst op haar problemen, omdat ze niet werd uitbetaald door haar werkgever, werd in de beschikking reeds vastgesteld dat dit element niet kan worden beschouwd als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Ze heeft ook geen beroep gedaan op de politie om bescherming tegen deze behandeling te bekomen. Door in het kader van haar vraag tot horen louter te herhalen dat ze niet werd uitbetaald door haar werkgever, kan ze geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen grond.

De verblijfsvergunning van de verzoekende partij is nog geldig tot en met 21 februari 2027. Ze kan dan ook niet dienstig verwijzen naar eventuele problemen die ze zou kunnen ondervinden bij het vernieuwen van haar Griekse verblijfsvergunning daar deze nog enige tijd geldig is. In dit verband wijst de Raad erop dat de procedure voor een verlenging van de ADET reeds vanuit het buitenland kan worden gestart door het versturen van een standaardformulier per e-mail naar de Griekse asielinstanties ("Country Report: Greece. Update 2024", AIDA/ECRE, september 2025, p. 236). Verzoekende partij kan bijgevolg in tussentijd en ruim voor het verstrijken van haar ADET al tijdig stappen zetten, al dan niet met hulp van anderen zoals haar advocaat in België, om zich hierover terdege te informeren alsook zelf actief en tijdig concrete inspanningen te leveren om de verlenging van haar ADET te bewerkstelligen en te bespoedigen. Uit niets blijkt dat dit voor haar niet mogelijk is en verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat zij haar ADET in de toekomst niet zal kunnen laten verlengen. Verder wijst de Raad er nog op dat verzoekende partij in Griekenland al een asielprocedure heeft doorlopen, een beschermingsstatus heeft gekregen, een ADET geldig alsook een Grieks paspoort heeft verkregen en dus contact heeft gehad met de Griekse autoriteiten, zodat enige

basiskennis met betrekking tot de Griekse administratie kan worden verondersteld. Het is verder niet duidelijk, noch maakt de verzoekende partij dit duidelijk tijdens haar vraag tot horen, waarom de verzoekende partij vanwege haar verblijfsduur in België geen toegang meer zou hebben tot elke vorm van ondersteuning of hulpprogramma's in Griekenland.

Aangezien de verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan de verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoekende partij is op dit punt in gebreke gebleven. Een verwijzing naar haar leven in België kan ook geen afbreuk doen aan het feit dat zij over een internationale beschermingsstatus in Griekenland beschikt en dat zij niet aantoont dat de toegekende bescherming in Griekenland niet effectief is.

5.6. De verzoekende partij dient er verder op gewezen dat de continentale en Belgische rechtstraditie geen precedentenwerking kent, waardoor de verzoekende partij niet kan verwijzen naar verschillende arresten van de Raad. Bovendien benadrukt de Raad dat de appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier

5.7. Waar verzoekende partij stelt dat de procedure tot gezinshereniging in Griekenland bemoeilijkt is, kan niet worden ingezien op welke wijze dergelijke wetskritiek die betrekking zou hebben op de vigerende Griekse regelgeving, dienstig kan worden aangevoerd in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Er kunnen verschillen bestaan in de rechten die worden toegekend aan begunstigden van internationale bescherming in de verschillende lidstaten binnen de Europese Unie. Het gegeven dat er zulke verschillen bestaan volstaat niet om het vermoeden, dat de aan verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, te ontkrachten.

5.8. De verzoekende partij brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 27 januari 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt de verzoekende partij heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES